

MASARYK UNIVERSITY

FDI MOOT

Deník ze světového finále aneb trnitá cesta za sladkým úspěchem

Pokud Vás přesvědčily předchozí příspěvky mých kolegů a členů FDI týmu 2021, pak Vás zajisté zajímá, jak probíhá finále a co si z něj můžete odnést, protože co si budeme, to je to, na co se celou dobu tak usilovně připravujete! Jmenuji se Tereza Ševčíková, jsem studentkou 5. ročníku a členkou FDI Moot týmu Masarykovy univerzity 2021, a v následujících 7 minutách Vašeho času bych Vám ráda přiblížila letošní světové finále FDI International Arbitration Moot.

Po náročné a poctivé přípravě nás čekalo finále. Třešnička na dortu, jejíž sladkost si plně užijete vlastně až po finále samotném. Ale rozhodně stojí za to! Letošní světová kola začala pro náš tým symbolicky v den vzniku samostatného Československa. Tudíž ano, náš tým neměl volno, jak většinu pravděpodobně napadne. Ale na druhou stranu jsme mohli soutěžit a konečně začít „prodávat“ všechny naše znalosti a zkušenosti, které jsme nabrali během přípravy.

Jak již bylo nastíněno mými kolegy v rámci předchozích příspěvků, soutěž letos, stejně jako loni, probíhala online. Přesto, že doufáme v to, aby se další ročník odehrál již za normálních podmínek, a tedy tým Masarykovy univerzity bude moct opět odletět do Londýna, byla tato forma velmi cennou zkušeností. I s ohledem na to, že nikdy nevíme, kdy se nám tato podoba bude hodit.

A jak obecně probíhalo světové finále? Všechny týmy byly rozlosovány do 5členných skupin, v nichž se utkal každý s každým. Dva nejlepší postoupily do vyřazovací fáze (jako na například na hokejovém či fotbalovém turnaji) a následně se snažily probjovat do posledního kola, kde se utkaly dva nejlepší týmy.

Nejprve bych Vás ráda seznámila s tím, jak jeden takový hearing¹ probíhá. Nejdříve je třeba, aby se strany sporu domluvily na pořadí argumentace. Praxe je většinou taková, že začíná zástupce státu, který představí argumentaci týkající se procesní stránky problému – jurisdikce tribunálu, a poté pokračuje zástupce investora s protiargumentací. U hmotněprávních otázek většinou začíná zástupce investora, na jehož argumentaci reaguje zástupce státu. Ovšem toto pořadí je na domluvě mezi týmy, a proto je vždy nutné, aby se týmy předem domluvily. Což většinou probíhá formou e-mailové komunikace nebo těsně před samotným hearingem, kdy čekáte, než se dostaví arbitři. Během celé soutěže mají všechny týmy pseudonymy, aby nebylo vidět, kdo je, z jaké univerzity. Ovšem díky tomu, že je nutné, abyste se předem domluvili, tak díky dodaným kontaktním e-mailům můžete přijít na to, kdo proti Vám jde (s největší pravděpodobností, protože to, zda jste to vyzkoumali správně, se dozvíte až z úplného přehledu vydaného po soutěži).

První tým, se kterým jsme se utkali, byl tým z *New York University School of Law*, který zastupoval roli žalovaného státu Mekar. Já a Richard Vlček jsme měli tedy za úkol hájit zájmy investora – společnosti

¹ „Hearing“ (z angličtiny) – soudní slyšení, jednání.

Vemma Holdings. Před každým soutěžním „pleadingem“² je nutné si nastudovat, jací arbitři budou dané kolo rozhodovat a posuzovat. Většinou se tuto informaci dozvíte daný den, případně večer před daným výstupem. Ovšem hned první pleading nám toto bylo absolutně k ničemu. Jakmile se zapnuly kamery a my se připojili do „breakout rooms“³, tak se zde objevily úplně jiné osoby. Velmi cenná zkušenost pro nás, protože jsme hned od začátku věděli, že může nastat i taková situace. Tým z New Yorku vyslal na obranu státu dvě slečny, obě značně zkušené, přece jenom jsou vycvičené v anglosaském prostředí, kde je na mluvený projev u soudů dbán během studií větší důraz. Ale náš tým se s nimi popral na výbornou, a tým Masarykovy univerzity měl tak za sebou první vítězství. Takže ano, je možné porazit i takové ostřílené studenty, jako jsou Američani a není vůbec nutné se bát toho, že proti Vám budou stát soutěžící z právní kultury, jejichž dlouhé řeči či květnaté a plynulé argumentační proslovy známe ze seriálů.

Další den nás čekaly dva pleadings, v nichž jsem já a Lenka Psárská zastupovaly stát. První byl proti *Renmin State University* z Pekingu a musím říct, že toto kolo bylo asi technicky nejnáročnější. Náš tým měl velmi profesionální techniku zapůjčenou Právnickou fakultou, ovšem protistrana, která na první pohled vypadala víc profesionálněji, neměla nejlépe zvládnutý zvuk, a proto bylo občas na místě i odezírání ze rtů. Jejich argumenty však byly kvalitní. Přesto si náš tým připsal druhé vítězství.

² „Pleading“ (z angl. slova *plead* = hájit, soudit se) je v „moot“ slangu výraz, který vyjadřuje, že soutěžící přednášeli nachystanou argumentaci a hájili zájmy své strany.

³ Breakout rooms – aplikace Zoom, přes kterou finále bylo streamováno, nabízí možnost rozdělení jednoho meetingu do více menších skupin. Myslím, že jste se s tím všichni během pandemie jistě setkali.

Poté nás čekal pleading, o němž jsme věděli, že bude po argumentační stránce nejtěžší – proti *Paris Bar School*, jejíž tým se pravidelně umísťuje mezi top týmy a v roce 2016 dokonce soutěž vyhrál. Letos měli druhé nejlepší písemné podání za stát. Věděly jsem, že přijdou pravděpodobně s argumentací, která nás možná rozhodí, neboť jsme na to byli upozorňováni, a tudíž do tohoto kola jsme šly s vědomím, že si jej chceme hlavně užít. Vyzkoušet, jaké to je proti takovým studentům „pleadovat“, jaké máme mezery a případně, co se do praxe můžeme přiučit. V tomto kole jsme měly i velmi náročné arbitry, především předsedu tribunálu, který kladl záludné otázky od prvního okamžiku, kdy jsem začala mluvit. Naše strana začínala s argumentací ohledně jurisdikce tribunálu. Nebudu lhát, velmi jsem se zapotila při položených otázkách, ovšem mohu s čistým svědomím říct, že byly zodpovězeny ke spokojenosti pana předsedy. Poté následovala protiargumentace k jurisdikci a následně hmotněprávní argumentace Pařížského týmu, na kterou navázala Lenka, která se rovněž poprala s otázkami na jedničku. O protistraně, které jsme se asi nejvíce bály se toto stejně říct nedalo, neboť bylo vidět, že s reakcemi na otázky nebyl pan předseda obdobně spokojený. Pařížský tým jsme porazily a odnesly s Lenkou pro náš tým třetí vítězství v rámci skupinových kol.

Čtvrtý a poslední souboj v rámci skupiny nás čekal s univerzitou z brazilského *São Paulo*, kde jsme měli zastupovat s Richardem Vlčkem investora. Nutno dodat, že tento hearing pro nás byl asi organizačně nejnáročnější, protože se zdálo, že možná ani pleadovat nebudeme. Richard měl při cestě do Brna na hearing autonehodu. Naštěstí však nešlo o nic vážného a Richard dorazil včas. Nevím, jestli je to tím, že to byl náš poslední pleading v rámci skupiny, nebo tím, že jsme si díky cestovním komplikacím opět uvědomili, že je důležité si to užít, a ne jenom být perfektní a vyhrát. Byl to pro nás pocitově asi nejjednodušší souboj, z něhož jsme si odnesli čtvrté vítězství a ze skupiny jsme poustoupili z prvního místa do vyřazovacích kol.

Ve vyřazovacím kole jsme se utkali s brazilskou univerzitou z *Rio de Janeiro*, v níž jsme zastupovaly s Lenkou Psárkou stát. Snažily jsme se zjistit o soupeři i arbitrech maximum informací. Ovšem to jsme nevěděly, že jeden z arbitrů bude mít technické problémy, připojí se pozdě, a tedy neuslyší jednu z nás pleadovat. Ano, i to se může stát. Ovšem to nás nevykolejilo, a díky perfektnímu odhodlání jsme pokračovaly s Lenkou Psárskou v obhajobě státu. Přesto, že nakonec arbitři dali za pravdu investorovi, a tudíž brazilský tým postoupil dále, my jsme si odnesly mnoho cenných zkušeností, a hlavně jsme se jako tým po 7 letech probíjeli do vyřazovacích kol a mezi top 32 týmu světa (z 81 celkem). A ano, to je ta třešnička na dortu, kterou si budete vychutnávat po konci soutěže, až to z Vás všechno odpadne.

Světové finále bylo plné všemožných nástrah, překvapení, zkušeností a emocí, na které Vás samotné studium bez praktických zkušeností opravdu nepřipraví. Světové finále byla možnost vyzkoušet si argumentaci, proti týmům z různých koutů světa, z rozdílných právních kultur, což se Vám v rámci studia opravdu jen tak nepoštěstí. Byla to zkušenost, za kterou jsem neskutečně vděčná a kterou bych zpětně při rozhodování o přihlášení do soutěže rozhodně zopakovala.

Kromě praktických zkušeností z přípravy a pak finále, jsme si jako tým odnesli přátelství (nejen mezi účastníky týmu, ale také s našimi „coachy“), které nám vydrželo i po finále. Na závěr chci tedy říct, že v rámci toho celého procesu v tom nejste sami, jsou v tom s Vámi lidé, kteří se na půl roku stanou vedle přátel a rodiny lidmi, se kterými budete velmi intenzivně půl roku řešit problém, kterému nikdo jiný rozumět nebude. Poté ve finále to zúročíte a zjistíte, že ti stejní lidé Vás budou maximálně podporovat, a to i v případě, že to tak úplně nevyjde (aka nebudete první 😊). Je to náročné, ale je to závazek, který stojí za to a který Vám přinese akorát ovoce! A pokud Vás zaujal průběh finále a třešnička na dortu celé této soutěže, ke které se však nedostanete zadarmo, neváhejte se přihlásit a být součástí našeho letošního týmu! Stojí to za to!

Tereza Ševčíková (člen týmu 2021, student 5. ročníku programu Právo a právní věda)